

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 20.11.1960, sp. zn. 6 Tz 82/606 Tz 82/60, ECLI:CZ:NS:1960:6.TZ.82.1960.1

Číslo: 8/1961

Právní věta: Pred takým závažným rozhodnutím, ako je premena trestu nápravného opatrenia uloženého za priestupky v nepodmienečný trest odňatia slobody u doteraz netrestaného pracujúceho, je treba uvážiť v prvom rade to, či sa účel trestu môže splniť iba výkonom trestu odňatia slobody.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 20.11.1960

Spisová značka: 6 Tz 82/606 Tz 82/60

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 1-2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Nápravné opatření, Národní výbory, Trest

Předpisy: 88/1950 Sb. § 20

§ 358

§ 39

§ 56 64/1956 Sb. § 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Výmerom ONV vo Vrábľoch, bol obvinený uznaný vinným priestupkami podľa § 39 a § 56 tr. zák. spr. a zato mu bol uložený trest nápravného opatrenia v trvaní 3 (troch) mesiacov so zrážkou platu 20 % s tým, že nápravné opatrenie sa má vykonať u Štátnych majetkov vo Vrábľoch. Obvinený mal nastúpiť trest nápravného opatrenia 1. októbra 1959 a bol o tom včas vyrozumený.

Ľudový súd vo Vrábľoch vyslovil, že z podnetu okresného prokurátora premenu uloženého trestu nápravného opatrenia v trest odňatia slobody v trvaní 1 a pol mesiaca s tým, že obrana obvineného, že nemohol prácu nastúpiť, nie je pravdivá.

Krajský súd v Nitre sťažnosť obvineného zamietol.

Najvyšší súd na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu zrušil rozhodnutia súdov a vrátil vec ľudovému súdu vo Vrábľoch na nové prejednanie.

Z odôvodnenia:

Uznesením krajského súdu a jemu predchádzajúcim uznesením ľudového súdu bol porušený zákon v ustanovení § 2 ods. 7, pretože súdy nezaopatрили dostatočné podklady pre rozhodnutie, či obvinený skutočne mohol trest nápravného opatrenia nastúpiť dňom 1. októbra a jeho práceschopnosť dovodili iba z tej skutočnosti, že menovaný predložil súdu potvrdenie dotyčne svojej manželky.

V žiadosti o preskúmanie svojho prípadu, podanej predsedovi Najvyššieho súdu, obvinený uviedol, že sa dobre u verejného zasadania nemohol vyjadriť, lebo je maďarskej národnosti a naviac predložil potvrdenie OÚNZ vo Vrábľoch z 31. augusta 1959, že bol v dobe od 9. septembra 1958 do 23. novembra 1958 práceneschopný s diagnózou Dystorsio art. talocruralis a cholecystitis (podvrtnutie hlezenného kĺbu a zánet žlčníka).

Z preskúmaného spisu nevyplýva, že by obvinený bol aj po tomto dátume práceneschopný; nevyplýva zo spisu ale ani to, že by potom čo obvinený v stanovenú dobu prácu na určenom ŠM nenastúpil, bol nejaký orgán sa zaoberal príčinou nenastúpenia trestu nápravného opatrenia. Po uplynutí značne dlhej doby bolo - ako zo spisového materiálu vyplýva - prikročené k premene trestu nápravného opatrenia na trest odňatia slobody, kde ľudový súd si tvrdenie obvineného nepreskúmal, hoci by tak mohol urobiť dotazom na OÚNZ v mieste.

Najvyšší súd však nevytýka iba nepreverenie tvrdenia obvineného.

Pred takým závažným rozhodnutím, ako je premena trestu nápravného opatrenia uloženého za priestupky v nepodmienečný trest odňatia slobody u doteraz netrestaného pracujúceho, je treba uvážiť v prvom rade to, či sa účel trestu môže splniť iba výkonom trestu odňatia slobody.

Ak obvinený zavčas nenastúpil výkon trestu nápravného opatrenia, bolo povinnosťou ONV sa postarať o to, aby trest bol v stanovenej dobe nastúpený. Pretože tak ONV neurobil, umožnil obvinenému prietahy v nastúpení výkonu trestu, a to aj potom, keď už trest mohol nastúpiť.

Keď takýmto nedôsledným dozorom bolo obvinenému umožnené, aby trest po dobu trištvrté roka nenastúpil, mali podľa názoru Najvyššieho súdu ONV, popr. okresný prokurátor pred podaním návrhu na postup podľa § 358 ods. 2 tr. por. si obvineného predvolať a až po pohovore s ním sa rozhodnúť k takémuto postupu až vtedy, ak by toho účel trestu nezbytné vyžadoval.

Keďže v danom prípade ešte naviac sa ukázalo, že obvinený v dobe, keď trest nápravného opatrenia mal nastúpiť, bol skutočne chorý a súd si jeho tvrdenie o chorobe neoveril a pri premene trestu nápravného opatrenia v trest odňatia slobody vychádzal z toho, že obvinený nebol chorý, bol porušený zákon v ustanovení § 2 ods. 7 tr. por. a preto bolo treba vadné rozhodnutie krajského súdu zrušiť. Z dôvodov procesnej ekonómie rozhodol Najvyšší súd vo veci samej a k sťažnosti obvineného zrušil aj vadné rozhodnutie ľudového súdu a vrátil vec ľudovému súdu k novému prejednaniu a rozhodnutiu.